

MUDI

Kraj pochodzenia: Węgry

Data publikacji obowiązującego wzorca: 09.11.2004

Użytkowanie: Pies pasterski. Dzięki swej odwadze chętnie wykorzystywany przez pasterzy do pracy z trudnymi do prowadzenia zwierzętami. Nadaje się nawet do osaczenia dzika. Jest doskonałym psem do towarzysztwa i stróżem, wykorzystywany jest też do wykrywania narkotyków. Łatwa w pielęgnacji sierść i duża zdolność przystosowania się do rozmaitych warunków czynią z niego niekłopotliwego psa domowego.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające.

Sekcja 1 - Psy pasterskie.

Próby pracy nie wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

Rasa powstała w XVIII i XIX wieku, najprawdopodobniej drogą kojarzeń węgierskich psów pasterskich z najrozmaitszymi niemieckimi psami pasterskimi o stojących uszach.

WYGLĄD OGÓLNY:

Średniej wielkości pies pasterski o głowie w kształcie klina i stojących uszach. Linia górna wyraźnie opadająca w kierunku zadu. Głowa i kończyny pokryte włosiem krótkim i gładkim, na reszcie ciała włos dłuższy, mocno pofalowany albo lekko kędzierzawy. Występują rozmaite umaszczenia.

WAŻNE PROPORCJE:

- długość tułowia mniej więcej taka sama, jak wysokość w kłębie,
- głębokość klatki piersiowej nieco mniejsza, niż połowa wysokości w kłębie,
- długość kufy wynosi nieco mniej, niż połowa długości głowy.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Mudi uczy się bardzo szybko, jest pełen temperamentu, odważny, czujny i chętny do pracy. Łatwo przystosowuje się do różnych warunków.

GŁOWA:

Najbardziej charakterystyczna dla mudi jest niewątpliwie głowa, klinowatego kształtu, zwężająca się ku nosowi. Wyraz jest bardzo czujny, pełen energii, inteligentny i przyjazny, bez śladu lęklivości czy agresji.

Mózgoczaszka:

Czaszka i czoło lekko wysklepione, guz potyliczny niewidoczny, łuki brwiowe mało wyraźne.

Stop: Ledwie widoczny.

Trzewioczaska:

Nos: Trufla wąska, od przodu zaokrąglona, o średnio szerokich nozdrzach. U psów maści czarnej, białej, płowej i niebieskiej marmurkowej musi być czarny, u innych harmonizuje z maścią, np. u psów czekoladowych jest czekoladowy, u szarych - szary.

U psów czekoladowych pigmentacja nosa i oczu odpowiada maści.

Kufa: średnio mocna, grzbiet nosa prosty.

Wargi: ściśle przylegające do zębów, w kącikach lekko postrzępione. Pigmentacja warg odpowiada pigmentacji nosa.

Uzębienie: kompletne zgodnie ze wzorem zębowym. Zęby średniej wielkości, równo rozmieszczone.

Oczy: wąskie, o ostrych kącikach, skośne, co daje im szelmowski, pełen energii wyraz, jak najciemniejsze. Jedynie u psów maści marmurkowej oczy mogą być porcelanowe lub niebieskie. Powieki dobrze przylegające i pigmentowane.

Uszy: wysoko osadzone, stojące, w kształcie odwróconej litery V, obficie porośnięte włosom, wystającym poza krawędzie małżowiny, bardzo ruchliwe, jak radar wychytujące wszelkie dźwięki. Pies może poruszać każdym uchem osobno. Długość ucha jest o 10-15% większa od jego szerokości u podstawy.

SZYJA:

Trochę wysoko osadzona, pod kątem 50-55 stopni do poziomu, średniej długości, lekko łukowata i dobrze umięśniona. Bez podgardla ani wyraźnej grzywy - może być ona nieco bardziej zaznaczona u samców, ale nie aż tak, aby rzucała się w oczy.

TUŁÓW:

Linia górna: wyraźnie opadająca w kierunku zadu.

Kłęb: wyraźny, długi i dobrze umięśniony.

Grzbiet: prosty i krótki.

Lędźwie: średniej długości, dobrze związane.

Zad: krótki, leciutko spadzisty, średnio szeroki, dobrze umięśniony.

Klatka piersiowa: przedpiersie trochę widoczne, klatka dość szeroka, żebra płaskie.

Linia dolna: trochę podkasana.

OGON:

Osadzony średnio wysoko, w spoczynku zwisający, na ostatniej jednej trzeciej długości zawinięty niemal do poziomu. Przy pobudzeniu i w ru-

chu noszony szablasto powyżej linii grzbietu. Cięcie ogona niepożądane, ale nie wpływa na ocenę. Jeśli ogon jest obcięty, pozostawia się dwa lub trzy kręgi. Mudi rodzą się, choć rzadko, z ogonami szczątkowymi lub całkiem bez ogonów, co nie jest wadą. Ogon jest obficie owłosiony, na spodniej stronie długość sierści sięgać może 10-12 cm.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatki: lekko skośne, dobrze umięśnione, przedpiersie zaokrąglone, z lekko wystającym ku przodowi mostkiem.

Ramiona: średniej długości, ustawione pod kątem 45 stopni do linii poziomej.

Łokcie: dobrze przylegające do tułowia.

Nadgarstki: mocne, suche.

Śródrezcza: pionowe.

Łapy: okrągłe, z dobrze wysklepionymi palcami. Niewiele włosów między palcami. Opuszki sprężyste, pazury ciemnoszare i mocne.

Kończyny tylne:

Lekko odstawione do tyłu.

Uda: długie, dobrze umięśnione.

Śródstopia: krótkie i pionowe.

Łapy: jak przednie. Wilcze pazury niepożądane.

CHODY:

Charakterystyczny dla mudi jest krok krótki i szybki.

SKÓRA:

Przylegająca, nie tworzy fałd.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść: głowa i przednie krawędzie nóg porośnięte włosiem krótkim, prostym i przylegającym. Na pozostałych częściach ciała sierść równomiernie, bardzo mocno pofalowana, lub lekko kędzierzawa. Jest gęsta i lśniąca, długości 3 do 7 cm, gdzieśgdzie tworzy wicherki lub rośnie w przeciwnym kierunku. Sierść najdłuższa w okolicy łopatek i ramion, oraz na udach, gdzie tworzy wyraźne portki.

Maść:

- płowa,
- czarna,
- niebieska marmurkowa: czarne łatki, pręgi i cętki na błękitnoszarym, jaśniejszym lub ciemniejszym tle,
- barwa popiołu,

- czekoladowa,

Dopuszczalne, ale niepożądane przy wyżej wymienionych maściach są białe znaczenia: plamka na piersi o średnicy nie większej, jak 5 cm i białe końce palców.

- białe.

WZROST:

Wysokość w kłębie: pies 41 - 47 cm, najlepiej 43 - 45 cm
suka 38 - 44 cm, najlepiej 40 - 42 cm

Waga: pies 11 - 13 kg
suka 8 - 11 kg

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Nos cielistej lub czekoladowej barwy, albo plamisty u psów maści czarnej, białej, płowej, szarej lub niebieskiej marmurkowej. Barwy cielistej lub plamisty u psów czekoladowej.
- Braki zębowe: więcej niż dwa P1 lub każdy inny (bez uwzględniania M3).
- Przdodozgrzyz lub tyłozgrzyz, krzywe szczęki, odstęp między górnymi i dolnymi siekaczami, przekraczający 2 cm.
- Żółte oczy u psów czarnych.
- Wiszące uszy.
- Włos krótki, gładki i przylegający na całym ciele, długi włos na głowie, włos z tendencją do tworzenia kołtunów.
- Maść wilczasta lub czarna podpalana.
- Wysokość w kłębie więcej jak 47 cm lub mniej jak 38 cm.
- Albinizm.

Każdy pies, wykazujący wyraźne wady budowy lub zaburzenia charakteru, powinien być dyskwalifikowany.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.